Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata komora)

z 12. júla 2019*

„Hospodárska súťaž – Kartely – Trh s optickými diskovými mechanikami – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP – Kartelové dohody týkajúce sa verejných súťaží, ktoré organizovali dvaja výrobcovia počítačov – Neobmedzená právomoc – Porušenie zásady riadnej správy vecí verejných – Povinnosť odôvodnenia – Bod 37 usmernení k metóde stanovovania výšky pokút z roku 2006 – Osobitné okolnosti – Nesprávne právne posúdenie“

Vo veci T-1/16,

Hitachi-LG Data Storage, Inc., so sídlom v Tokiu (Japonsko),

Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc., so sídlom v Soule (Južná Kórea),

v zastúpení: L. Gyselen a N. Ersbøll, advokáti,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne A. Biolan, M. Farley, C. Giolito a F. van Schaik, neskôr A. Biolan, M. Farley, a F. van Schaik, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zníženie pokuty uloženej Európskou komisiou žalobkyniam v jej rozhodnutí C(2015) 7135 final z 21. októbra 2015 týkajúcom sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec AT.39639 – Optické diskové mechaniky),

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

v zložení: predseda komory D. Gratsias, sudcovia I. Labucka a I. Ulloa Rubio (spravodajca),

tajomník: N. Schall, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 3. mája 2018,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok [1]

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

A. Žalobkyne a relevantný trh

1 Žalobkyne, Hitachi-LG Data Storage, Inc. a jej dcérska spoločnosť Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc., sú výrobcovia a dodávatelia optických diskových mechaník (ďalej len „ODM“). Konkrétne Hitachi-LG Data Storage je spoločný podnik založený japonskou spoločnosťou Hitachi, Ltd. a kórejskou spoločnosťou LG Electronics Inc. Na trhu pôsobí od 1. júla 2001.

2 Dotknuté porušenie sa týka ODM používaných v osobných počítačoch (stolových a prenosných počítačoch) (ďalej len „PC“) vyrábaných spoločnosťami Dell Inc. a Hewlett Packard (ďalej len „HP“). ODM sa tiež používajú v mnohých ďalších zariadeniach určených pre spotrebiteľov, ako sú prehrávače kompaktných diskov (ďalej len „CD“) alebo digitálnych optických diskov (ďalej len „DVD“), herné konzoly a ďalšie periférne elektronické zariadenia (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenie 28).

3 ODM používané v PC sa líšia podľa ich veľkosti, mechanizmu pre zavedenia média (štrbina alebo zásuvka) a druhu diskov, ktoré môžu čítať alebo na ktoré môžu zapisovať. ODM možno rozdeliť do dvoch skupín: mechaniky polovysoké („half-height“, ďalej len „HH“) pre stolové počítače a tenké pre prenosné počítače. Skupina tenkých mechaník zahŕňa mechaniky rôznych rozmerov. Existujú rôzne druhy mechaník HH a tenkých mechaník v závislosti od ich technickej funkcie (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenie 29).

4 Dell a HP sú dvaja hlavní výrobcovia originálnych výrobkov na svetovom trhu s PC. Tieto dve spoločnosti využívajú štandardný postup verejnej súťaže na celosvetovej úrovni, ktorý zahŕňa najmä štvrťročné rokovania o cenách na svetovej úrovni a objemoch celkových nákupov s malým počtom vopred vybratých dodávateľov ODM. Vo všeobecnosti platí, že regionálne otázky nezohrávali žiadnu úlohu pri iných verejných súťažiach na ODM, než boli súťaže súvisiace s očakávaným dopytom pre regióny ovplyvňujúce celkové objemy nákupov (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenie 32).

5 Postupy verejnej súťaže zahŕňali žiadosti o cenové ponuky, žiadosti o elektronické cenové ponuky, online rokovania, elektronické aukcie a dvojstranné rokovania (offline). Po skončení verejných súťaží zákazníci pridelili objemy zúčastneným dodávateľom ODM (všetkým alebo aspoň väčšine z nich, okrem prípadov, keď sa uplatňoval mechanizmus vylúčenia) podľa cien, ktoré ponúkli. Napríklad víťazná ponuka získala 35 až 45 % podiel z celkovej zákazky v dotknutom štvrťroku, druhá najlepšia ponuka 25 až 30 %, tretia 20 %, atď. Tieto štandardné postupy verejnej súťaže používali oddelenia zákazníkov poverené verejnými súťažami v snahe uskutočniť účinnú verejnú súťaž za konkurenčné ceny. Na tieto účely používali všetky možné postupy na stimuláciu cenovej hospodárskej súťaže medzi dodávateľmi ODM (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenie 33).

6 Pokiaľ ide o Dell, táto spoločnosť uskutočňovala verejné súťaže predovšetkým prostredníctvom rokovania online. Toto rokovanie mohlo mať stanovené trvanie alebo sa skončiť po stanovenom období, napríklad desať minút po poslednej ponuke, pokiaľ dodávateľ ODM už nedal novú ponuku. V určitých prípadoch online rokovanie môže trvať niekoľko hodín, ak bola verejná súťaž živšia alebo ak trvanie online rokovania bolo predĺžené s cieľom motivovať dodávateľov ODM, aby pokračovali v predkladaní ponúk. Naopak aj v prípade, keď bola doba trvania online rokovania neurčitá a závisela od konečnej ponuky, Dell mohla v určitom okamihu oznámiť skončenie online rokovania. Dell sa mohla rozhodnúť, že zmení postup „výlučne na základe poradia“ na postup „na slepo“. Dell mohla zrušiť online rokovanie, pokiaľ verejná súťaž a jej výsledok boli považované za nedostačujúce,

1 Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

a nahradiť ju dvojstrannými rokovaniami. Na postup online rokovania dohliadali oddelenia nákupov na celosvetovej úrovni poverené týmito transakciami v rámci spoločnosti Dell (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenie 34 a 37).

7 Pokiaľ ide o HP, ako hlavné postupy verejnej súťaže používala žiadosti o predloženie ponuky a elektronické žiadosti o predloženie ponuky. Oba postupy sa uskutočňovali online prostredníctvom tej istej platformy. Na jednej strane, pokiaľ ide o žiadosti o predloženie ponuky, boli štvrťročné. Predstavovali kombináciu online rokovaní a offline dvojstranných rokovaní rozdelených na určité časové obdobie, zvyčajne na dva týždne. Dodávatelia ODM boli vyzvaní na účasť v jednom kole otvorenej verejnej súťaže v stanovenom období, aby predložili svoju ponuku prostredníctvom online platformy alebo e-mailom. Po skončení prvého kola aukcie, sa HP spojila s každým z účastníkov a začala rokovania na základe ponuky dodávateľa ODM s cieľom získať najlepšiu ponuku každého dodávateľa bez zverejnenia totožnosti alebo ponuky predloženej inými dodávateľmi ODM. Na druhej strane, pokiaľ ide o elektronické žiadosti o cenové ponuky, boli obvykle organizované vo forme obrátenej verejnej súťaže. Uchádzači sa totiž pripojili na online platformu v konkrétnu hodinu a dražba sa začala na cene pevne stanovenej spoločnosťou HP. Uchádzači, ktorí podávali postupne znižované ponuky, boli informovaní o svojom umiestnení v poradí vždy, keď sa predložila nová ponuka. Na konci stanoveného času dodávateľ ODM, ktorý predložil najnižšiu ponuku, vyhral dražbu a ostatní dodávatelia boli zaradení ako druhý a tretí podľa ich ponúk (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenia 41 až 44).

B. Správne konanie

8 Dňa 14. januára 2009 Komisia prijala žiadosť o oslobodenie od pokút v zmysle svojho oznámenia o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 298, 2006, s. 17; Mim. vyd. 08/002, s. 155, ďalej len „oznámenie o zhovievavosti“), ktorú podala spoločnosť Koninklijke Philips NV (ďalej len „Philips“). Dňa 29. januára a 2. marca 2009 bola táto žiadosť doplnená s cieľom zahrnúť do nej popri spoločnosti Philips, spoločnosti Lite-On IT Corporation a ich spoločný podnik Lite-On Digital Solutions Corporation (ďalej len „PLDS“).

9 Dňa 29. júna 2009 Komisia zaslala žiadosť o informácie spoločnostiam pôsobiacim v oblasti ODM.

10 Dňa 30. júna 2009 Komisia priznala podmienečné oslobodenie od pokút spoločnostiam Philips, Lite-On a PLDS.

11 V dňoch 4. a 6. augusta 2009 žalobkyne predložili Komisii žiadosti o zníženie pokuty na základe oznámenia o zhovievavosti.

12 Dňa 18. júla 2012 Komisia začala konanie a prijala oznámenie o výhradách voči trinástim dodávateľom ODM, vrátane žalobkýň. V tomto oznámení Komisia v podstate uviedla, že uvedené spoločnosti porušili článok 101 ZFEÚ a článok 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore (Dohoda o EHP) tým, že sa zúčastnili na karteli týkajúcom sa ODM v období od 5. februára 2004 do 29. júna 2009, ktorý spočíval v koordinovaní ich správania v súvislosti s verejnými súťažami, ktoré organizovali dvaja výrobcovia počítačov, konkrétne spoločnosti Dell a HP.

13 V ten istý deň Komisia priznala žalobkyniam podmienečné oslobodenie od pokút.

14 V dňoch 29. a 30. novembra 2012 sa všetci adresáti oznámenia o výhradách zúčastnili ústneho vypočutia pred Komisiou.

15 Dňa 14. decembra 2012 Komisia požiadala všetkých účastníkov konania, aby predložili relevantné dokumenty prijaté od spoločností Dell a HP v období trvania porušenia. Všetci účastníci konania odpovedali na tieto žiadosti a každý z nich mal prístup k odpovediam poskytnutým ostatnými dodávateľmi ODM.

16 Dňa 18. februára 2014 Komisia prijala dve doplňujúce oznámenia o výhradách na účely doplnenia, zmeny a vysvetlenia výhrad zaslaných niektorým adresátom oznámenia o výhradách v súvislosti s ich zodpovednosťou v rámci vytýkaného porušenia.

17 Dňa 26. februára 2015 žalobkyne zaslali Komisii žiadosť o zníženie výšky pokuty z dôvodu „osobitných okolností“ v zmysle bodu 37 usmernení k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2, ďalej len „usmernenia k metóde stanovenia pokút“).

18 Dňa 5. marca 2015 sa žalobkyne a ich externý poradca stretli s Komisiou s cieľom vysvetliť ich žiadosť o zníženie sumy pokuty.

19 Dňa 1. júna 2015 Komisia prijala ďalšie dodatočné oznámenie o výhradách. Cieľom tohto nového oznámenia bolo doplniť predchádzajúce oznámenia o výhradách zaslaním výhrad vznesených v týchto oznámeniach ďalším právnym subjektom patriacim do skupín podnikov (materským spoločnostiam alebo zlučovaným subjektom), ktoré už boli adresátmi oznámenia o výhradách.

20 Adresáti oznámení o výhradách z 18. februára 2014 a z 1. júna 2015 písomne oznámili svoje stanoviská Komisii, avšak nepožiadali o vypočutie.

21 Dňa 3. júna 2015 Komisia zaslala všetkým účastníkom konania opis skutkového stavu. Adresáti opisu skutkového stavu písomne oznámili svoje stanoviská Komisii.

22 Dňa 14. septembra 2015 žalobkyne predložili Komisii druhú žiadosť o zníženie sumy pokuty. Cieľom tejto žiadosti bolo aktualizovať niektoré údaje uvedené v ich žiadosti z 26. februára 2015.

23 Dňa 18. septembra 2015 sa žalobkyne a ich externý poradca zúčastnili na druhom stretnutí s Komisiou týkajúcom sa napredovania konania v súvislosti s ich spisom.

24 V dňoch 5. a 15. októbra 2015 Komisia konzultovala Poradný výbor pre obmedzujúce postupy a dominantné postavenie (ďalej len „poradný výbor“).

25 Dňa 21. októbra 2015 Komisia prijala rozhodnutie C(2015) 7135 final týkajúce sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec AT.39639 – Optické diskové mechaniky) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

C. Napadnuté rozhodnutie

1. Dotknuté porušenie

26 Komisia sa v napadnutom rozhodnutí domnievala, že účastníci kartelu koordinovali svoje súťažné správanie prinajmenšom od 23. júna 2004 do 25. novembra 2008. Spresnila, že táto koordinácia sa uskutočňovala prostredníctvom siete paralelných dvojstranných kontaktov. Uviedla, že účastníci kartelu sa usilovali prispôsobiť svoje objemy na trh a zabezpečiť, že ceny zostanú na vyšších úrovniach, ako by boli v prípade neexistencie týchto dvojstranných kontaktov (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenie 67).

27 Komisia v napadnutom rozhodnutí spresnila, že koordinácia medzi účastníkmi kartelu sa týkala zákazníckych účtov spoločností Dell a HP, dvoch najväčších výrobcov originálnych výrobkov na svetovom trhu s PC. Podľa Komisie okrem dvojstranných rokovaní so svojimi dodávateľmi ODM, Dell a HP uplatňovali štandardizované postupy verejnej súťaže, ktoré sa konali minimálne každý štvrťrok. Zdôraznila, že členovia kartelu používali sieť dvojstranných kontaktov na manipuláciu týchto verejných súťaží, čím obchádzali snahu ich zákazníkov stimulovať cenovú hospodársku súťaž (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenie 68).

28 Podľa Komisie pravidelná výmena informácií okrem iného umožnila členom kartelu nadobudnúť veľmi podrobné znalosti o zámeroch ich konkurentov ešte predtým, než sa zapojili do verejnej súťaže, čo im umožnilo predvídať ich súťažnú stratégiu (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenie 69).

29 Komisia ďalej uviedla, že členovia kartelu si v pravidelných intervaloch vymieňali informácie o cenách týkajúce sa konkrétnych zákazníckych účtov, ako aj informácie nesúvisiace s cenou, ako je súčasná výrobná kapacita a kapacita dodávok, stav zásob, situácia s ohľadom na kvalifikáciu, okamih uvedenia nových výrobkov alebo zlepšení. Navyše uviedla, že dodávatelia ODM monitorovali konečné výsledky skončených verejných súťaží, konkrétne poradie, dosiahnutú cenu a objem (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenie 70).

30 Komisia tiež uviedla, majúc na pamäti, že členovia kartelu musia svoje kontakty udržiavať v tajnosti pred svojimi zákazníkmi, že dodávatelia používali pre vzájomný kontakt také prostriedky, ktoré považovali za dostatočne vhodné na dosiahnutie želaných výsledkov. Ďalej presnila, že snaha uskutočniť úvodné stretnutie na účely organizácie pravidelných viacstranných stretnutí medzi dodávateľmi ODM v roku 2003 nebola úspešná potom, čo bol o nej informovaný jeden zo zákazníkov. Podľa Komisie namiesto toho dochádzalo k dvojstranným kontaktom, najmä vo forme telefonických hovorov a niekedy elektronických správ, aj na súkromné adresy elektronickej pošty (hotmail) a prostredníctvom služieb okamžitých správ alebo na stretnutiach predovšetkým na úrovni manažérov zákazníckych účtov na svetovej úrovni (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenie 71).

31 Komisia konštatovala, že účastníci kartelu pravidelne udržovali kontakt a že ku kontaktom, najmä telefonickým, dochádzalo častejšie v čase konania verejných súťaží, v priebehu ktorých dochádzalo k viacerým hovorom denne medzi niektorými dvojicami účastníkov kartelu. Spresnila, že vo všeobecnosti kontakty medzi niektorými dvojicami účastníkov kartelu boli výrazne vyššie než medzi inými (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenie 72).

2. Zodpovednosť žalobkýň

32 Zodpovednosť žalobkýň sa konštatovala z dôvodu ich priamej účasti na karteli od 23. júna 2004 do 25. novembra 2008, najmä pokiaľ ide o ich koordináciu s inými konkurentmi vo vzťahu k spoločnostiam Dell a HP (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenie 494).

3. Pokuta uložená žalobkyniam

33 Pokiaľ ide o výpočet sumy pokuty uloženej žalobkyniam, Komisia vychádzala z usmernení k metóde stanovenia pokút.

34 Na účely stanovenia základnej sumy pokuty sa Komisia najskôr domnievala, že vzhľadom na výrazné rozdiely v dĺžke trvania účasti dodávateľov a s cieľom lepšie odzrkadliť skutočný vplyv kartelu bolo vhodné použiť ročný priemer vypočítaný na základe skutočnej hodnoty predajov dosiahnutých podnikmi za celé kalendárne mesiace ich jednotlivej účasti na porušení (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenie 527).

35 Komisia takto vysvetlila, že hodnota predaja sa vypočítala na základe predaja ODM určených pre PC a vyfaktúrovaných spoločnostiam HP a Dell nachádzajúcim sa v EHP (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenie 528).

36 Komisia sa okrem toho domnievala, že vzhľadom na to, že protisúťažné správanie voči spoločnosti HP začalo neskôr, a s cieľom zohľadniť vývoj kartelu, by sa relevantná hodnota predaja mala vypočítať samostatne pre HP a Dell, a mali by sa uplatniť dva násobné koeficienty v závislosti od dĺžky trvania kartelu (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenie 530).

37 Komisia ďalej rozhodla, že vzhľadom na to, že dohody o cenovej koordinácii patria už na základe svojej povahy medzi najzávažnejšie porušenia článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP a že šlo o kartel s pôsobnosťou minimálne na území EHP, percentuálny podiel uplatnený z dôvodu závažnosti v tomto prípade predstavoval 16 % pre všetkých adresátov napadnutého rozhodnutia (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenie 544).

38 Ďalej Komisia uviedla, že vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci bolo namieste pripočítať k pokute sumu na účely odstrašenia vo výške 16 % (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenie 554 a 555).

39 Okrem toho, keďže základná suma pokuty uloženej žalobkyniam nedosiahla strop stanovený na 10 % ich obratu, Komisia nemohla pristúpiť k novej úprave na základe článku 23 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205). Upravená základná suma pokuty uloženej žalobkyniam vypočítaná podľa vyššie opísanej metodológie predstavovala totiž 8,45 % ich celkového obratu v roku 2014, teda za účtovné obdobie, ktoré predchádzalo prijatiu napadnutého rozhodnutia (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenia 570 a 572).

40 Žalobkyne napokon získali 50 %-né zníženie sumy svojej pokuty za to, že spolupracovali pri vyšetrovaní v rámci programu zhovievavosti Komisie, ako aj čiastočné oslobodenie od pokuty za to, že umožnili Komisii preukázať dlhšie trvanie kartelu (napadnuté rozhodnutie, odôvodnenia 575, 582 až 592).

41 Výrok napadnutého rozhodnutia v časti, v ktorej sa týka žalobkýň, znie takto:

„Článok 1

Tieto podniky porušili článok 101 ZFEÚ a článok 53 Dohody o EHP tým, že sa zúčastnili v uvedených obdobiach na jedinom a pokračujúcom porušovaní, zloženom z viacerých samostatných porušení v odvetví optických diskových mechaník s pôsobnosťou na celom území EHP, ktoré spočívalo dohodách o koordinácii cien:

…

d) [žalobkyne] od 23. júna 2004 do 25. novembra 2008 za svoju koordináciu voči spoločnostiam Dell a HP.

…

Článok 2

Za porušenie uvedené v článku 1 sa ukladajú tieto pokuty:

…

d) [žalobkyne], zodpovedné spoločne a nerozdielne: 37 121 000 eur.“

II. Konanie a návrhy účastníkov konania

42 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 4. januára 2016 žalobkyne podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

43 Komisia podala svoje vyjadrenie k žalobe 29. apríla 2016.

44 Na návrh sudcu spravodajcu Všeobecný súd (piata komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania podľa článku 89 rokovacieho poriadku vyzval žalobkyne, aby predložili jeden dokument a písomne sa vyjadrili k určitým aspektom sporu. Žalobkyne na túto výzvu reagovali v stanovenej lehote.

45 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky položené Všeobecným súdom boli vypočuté na pojednávaní 3. mája 2018.

46 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

– znížil pokutu, ktorá im bola uložená v bode 2 písm. d) napadnutého rozhodnutia takým spôsobom, aby sa zohľadnili osobitosti veci,

– zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

47 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

III. Právny stav

A. O rozsahu sporu

48 Na podporu svojich žalôb žalobkyne uvádzajú dva žalobné dôvody. Po prvé tvrdia, že Komisia porušila zásadu riadnej správy vecí verejných a svoju povinnosť odôvodnenia, keď nevyhovela ich žiadosti podľa bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút. Po druhé tvrdia, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď sa neodchýlila od všeobecnej metódy uvedenej v usmerneniach k metóde stanovovania pokút na účely zníženia pokuty, ktorá im bola uložená, s prihliadnutím na osobitosti prejednávanej veci a ich úlohu na trhu ODM.

49 V rámci svojho prvého žalobného návrhu, ako vyplýva z bodov 3, 7, 41 a 43 žaloby a z bodov 11 až 18 repliky, žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd uplatnil svoju neobmedzenú právomoc podľa článku 261 ZFEÚ s cieľom znížiť pokutu, ktorá im bola uložená. Okrem toho vyhlasujú, že nenavrhujú zrušenie napadnutého rozhodnutia v prípade, že Všeobecný súd konštatuje, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia alebo zásadu riadnej správy vecí verejných.

50 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 89 rokovacieho poriadku žalobkyne vyzval, aby spresnili, či nezamýšľajú, ako zdá sa uvádzajú žaloba a replika, podať v rámci svojej žaloby návrhy na zrušenie, ale iba návrhy na zníženie sumy pokuty.

51 Žalobkyne vo svojej odpovedi na opatrenia Všeobecného súdu na zabezpečenie priebehu konania vyhlásili, že vyzvali Všeobecný súd, aby vykonal svoju neobmedzenú právomoc tým, že zmení implicitné rozhodnutie Komisie o zamietnutí ich žiadosti o zníženie sumy pokuty na základe bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút a po vecnom preskúmaní tejto žiadosti.

52 V tej istej odpovedi na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania však žalobkyne tiež uviedli, že si sú vedomé skutočnosti, že navrhnúť Všeobecnému súdu, aby uplatnil svoju neobmedzenú právomoc vo vzťahu k pokute podľa článku 261 ZFEÚ „zahŕňa alebo nevyhnutne pokrýva návrh na úplné alebo čiastočné zrušenie tohto rozhodnutia“ a že ak by Všeobecný súd v rámci preskúmania zákonnosti v súlade s článkom 263 ZFEÚ dospel k záveru, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, mohol by pristúpiť k úplnému preskúmaniu sumy pokuty v súlade s článkom 261 ZFEÚ.

53 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Zmluva nezakotvuje „žalobu na uplatnenie neobmedzenej právomoci“ ako samostatný prostriedok nápravy. Článok 261 ZFEÚ sa totiž obmedzuje na stanovenie, že nariadenia prijaté na základe ustanovení Zmlúv môžu súdom Európskej únie priznať neobmedzenú právomoc, pokiaľ ide o sankcie upravené v týchto nariadeniach (uznesenie z 9. novembra 2004, FNICGV/Komisia, T-252/03, EU:T:2004:326, bod 22).

54 Ďalej túto neobmedzenú právomoc môžu súdy Únie vykonávať len v rámci preskúmania aktov inštitúcií, najmä v rámci konania o žalobe o neplatnosť. Jediným účinkom článku 261 ZFEÚ je totiž rozšírenie právomocí súdov Únie v rámci žaloby podľa článku 263 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle uznesenie z 9. novembra 2004, FNICGV/Komisia, T-252/03, EU:T:2004:326, body 24 a 25).

55 V dôsledku toho žaloba, ktorej cieľom je dosiahnuť, aby súd Únie vykonal svoju neobmedzenú právomoc vo vzťahu k rozhodnutiu o uložení sankcie, teda právomoc priznanú článkom 261 ZFEÚ, avšak vykonanú v rámci článku 263 ZFEÚ, nevyhnutne zahŕňa alebo pokrýva návrh na úplné alebo čiastočné zrušenie tohto rozhodnutia (pozri v tomto zmysle uznesenie z 9. novembra 2004, FNICGV/Komisia, T-252/03, EU:T:2004:326, bod 25).

56 Preto až po tom, ako súd Únie dokončil preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktoré mu bolo predložené, a to vzhľadom na žalobné dôvody, ktoré mu boli predložené, ako aj tie, ktoré prípadne uplatnil *ex offo*, mu prináleží, aby v prípade, že uvedené rozhodnutie nezruší, uplatnil svoju neobmedzenú právomoc s cieľom jednak vyvodiť dôsledky zo svojho posúdenia zákonnosti tohto rozhodnutia, a jednak určiť, v závislosti od skutočností, ktoré mu boli predložené na preskúmanie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. decembra 2011, KME Germany a i./Komisia, C-389/10 P, EU:C:2011:816, bod 131, a z 10. júla 2014, Telefónica a Telefónica de España/Komisia, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 213), či je ku dňu prijatia jeho rozhodnutia (rozsudky z 11. júla 2014, RWE a RWE Dea/Komisia, T-543/08, EU:T:2014:627, bod 257; z 11. júla 2014, Sasol a i./Komisia, T-541/08, EU:T:2014:628, bod 438, a z 11. júla 2014, Esso a i./Komisia, T-540/08, EU:T:2014:630, bod 133) namieste, aby svojím vlastným posúdením nahradil posúdenie Komisie tak, aby výška pokuty bola primeraná.

57 Hoci v prejednávanej veci žalobkyne v žalobe predložili len návrhy na zmenu napadnutého rozhodnutia a uviedli, že nenavrhujú zrušenie napadnutého rozhodnutia, z ich neskorších vysvetlení vyplýva, že nenamietajú proti tomu, aby Všeobecný súd prehodnotil ich žalobné návrhy v súlade s judikatúrou uvedenou v bodoch 53 až 56 vyššie.

58 Preto je potrebné sa domnievať, že táto žaloba obsahuje na jednej strane návrhy na čiastočné zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom Komisia zamietla žiadosť žalobkýň o zníženie sumy pokuty, ktorá im bola uložená v bode 2 písm. d) napadnutého rozhodnutia, na základe bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút a na druhej strane návrhy na zmenu tohto rozhodnutia smerujúce k tomu, aby samotný Všeobecný súd vyhovel tomuto návrhu a v dôsledku toho znížil uvedenú sumu.

B. O návrhoch na zrušenie

[*omissis*]

1. O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady riadnej správy vecí verejných a povinnosti odôvodnenia

[*omissis*]

a) O prvej časti založenej na porušení povinnosti odôvodnenia

[*omissis*]

1) O povinnosti Komisie odôvodniť nezohľadnenie osobitných okolností uvádzaných žalobkyňami

77 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého Komisia porušila povinnosť odôvodnenia, ktorá jej prináleží, tým, že v napadnutom rozhodnutí neuviedla dôvody, pre ktoré sa v nadväznosti na ich žiadosť a na základe bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút neodchýlila od všeobecnej metodológie pre výpočet výšky pokuty, treba uviesť, že ako vyplýva z judikatúry citovanej v bodoch 65 a 75 vyššie, Komisia nie je povinná uviesť vo svojom rozhodnutí všetky skutkové a právne okolnosti, ktoré sa posudzovali v priebehu správneho konania, ani tie, ktoré nezohľadnila pri výpočte výšky uloženej pokuty.

78 Navyše treba uviesť, že uplatniteľná právna úprava stanovuje, že Komisia sa môže odchýliť od uplatnenia metodológie pre výpočet výšky pokuty len výnimočne v dvoch prípadoch. Po prvé na základe bodu 35 usmernení k metóde stanovovania pokút môže Komisia na účely stanovenia výšky pokuty zohľadniť platobnú neschopnosť podniku. V prejednávanej veci treba pripomenúť, že na neformálnom stretnutí 5. marca 2015 Komisia výslovne požiadala žalobkyne, aby potvrdili, že sa neodvolávajú na svoju platobnú neschopnosť vo vzťahu k zaplateniu pokuty na základe bodu 35 usmernení k metóde stanovovania pokút a že žalobkyne potvrdili, že nežiadali o uplatnenie tohto postupu. Po druhé na základe bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút sa stanovuje, že osobitosti veci alebo nevyhnutnosť dosiahnuť odstrašujúci účinok v konkrétnej veci môžu byť dôvodom na to, aby sa Komisia odchýlila od metodológie opísanej v týchto usmerneniach.

79 Podľa judikatúry sa však treba domnievať, že diskrečná právomoc zverená Komisii usmerneniami k metóde stanovovania pokút nie je taká široká, aby ju zbavovala povinnosti odôvodniť použitie tejto výnimky. Komisia totiž musí spresniť osobitosti veci alebo nevyhnutnosť dosiahnuť osobitný odstrašujúci účinok, ktoré by odôvodňovali použitie tejto výnimky (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. februára 2014, AC-Treuhand//Komisia, T-27/10, EU:T:2014:59, bod 306).

80 Konkrétne, pokiaľ sa Komisia rozhodne odchýliť sa od všeobecnej metodológie uvedenej v usmerneniach k metóde stanovovania pokút, ktorými sa sama obmedzila pri výkone svojej diskrečnej právomoci pri stanovovaní pokút, pričom sa opiera o bod 37 týchto usmernení, tieto požiadavky odôvodnenia sú nastolené o to výraznejšie. V tejto súvislosti treba pripomenúť ustálenú judikatúru, podľa ktorej uvedené usmernenia vyjadrujú konvenčné pravidlá postupu, ktorých sa Komisia musí vo svojej praxi pridržať a od ktorých sa nemôže v individuálnom prípade odkloniť bez udania dôvodov, ktoré by neboli v súlade so zásadou rovnosti zaobchádzania Toto odôvodnenie musí byť o to presnejšie, že bod 37 usmernení k metóde stanovovania pokút sa obmedzuje na všeobecný odkaz na „konkrétne okolnosti danej veci“ a ponecháva tak Komisii širokú mieru voľnej úvahy na to, aby tak, ako v prejednávanej veci, pristúpila k výnimočnej úprave základných súm pokút dotknutých podnikov.

V takomto prípade má totiž dodržanie záruk, ktoré právny poriadok Únie stanovuje pre správne konania, vrátane povinnosti odôvodnenia, Komisiou o to zásadnejší význam (pozri rozsudok z 13. decembra 2016, Printeos a i./Komisia, T-95/15, EU:T:2016:722, bod 48 a citovanú judikatúru).

81 Naproti tomu v prejednávanej veci sa Komisia domnievala, že osobitné okolnosti uvedené v bode 37 usmernení k metóde stanovovania pokút neboli splnené a v dôsledku toho sa rozhodla pre uplatnenie všeobecnej metodológie na účely výpočtu výšky pokuty uloženej žalobkyniam. Za týchto okolností a ako vyplýva z judikatúry citovanej v bodoch 65 a 75 vyššie, Komisia bola v napadnutom rozhodnutí povinná odôvodniť len metodológiu pre výpočet výšky pokuty a nie skutočnosti, ktoré nezohľadnila pri uvedenom výpočte, a osobitne ani dôvody, pre ktoré neuplatnila výnimku stanovenú v bode 37 usmernení k metóde stanovovania pokút. Ako sa totiž už pripomenulo (pozri bod 77 vyššie), Komisia nie je povinná zaujať stanovisko ku všetkým tvrdeniam, ktoré pred ňou uvádzajú dotknuté osoby. Stačí, aby uviedla skutočnosti a právne úvahy, ktoré majú v štruktúre rozhodnutia zásadný význam.

82 Za týchto podmienok je namieste zamietnuť tvrdenia žalobkýň, podľa ktorých Komisia nedodržala povinnosť odôvodnenia, ktorá jej prináležala v napadnutom rozhodnutí, z dôvodu, že v tomto rozhodnutí neodôvodnila neuplatnenie výnimky stanovenej v bode 37 usmernení k metóde stanovovania pokút v nadväznosti na ich žiadosť. Prvá časť prvého žalobného dôvodu musí byť teda zamietnutá.

b) O druhej časti založenej na porušení zásady riadnej správy vecí verejných

[*omissis*]

89 V prejednávanej veci zo spisu na jednej strane vyplýva, že poradný výbor bol pred prijatím napadnutého rozhodnutia konzultovaný dvakrát, a to 5. a 15. októbra 2015, a na druhej strane, že všetky dokumenty týkajúce sa tejto veci boli odovzdané členom uvedeného výboru v súlade s článkom 14 ods. 3 nariadenia č. 1/2003. Komisia tvrdí, že medzi týmito dokumentmi predložila aj zhrnutie týkajúce sa spisu v tejto veci, list obsahujúci opis skutkového stavu z 3. júna 2015, odpovede spoločností dotknutých pokutou na uvedený list, najmä odpoveď žalobkýň z 26. júna 2015, návrh rozhodnutia spolu s prílohami, súhrnnú tabuľku s pokutami spolu s podrobným prehľadom spôsobu ich výpočtu, oznámenie o výhradách, ako aj odpovede na toto oznámenie.

90 V prvom rade treba uviesť, že poradný výbor bol informovaný o hlavných skutkových a právnych okolnostiach konania, najmä o trhu, adresátoch, výhradách, dĺžke trvania porušenia, metodológii a výpočte súm pokút, ako aj stanoviskách, ktoré vyjadrili adresáti v odpovedi na výhrady vznesené Komisiou, pričom táto dokumentácia sa teda môže považovať za dokumentáciu patriacu medzi „najdôležitejšie“ dokumenty v zmysle článku 14 ods. 3 nariadenia č. 1/2003.

91 V druhom rade treba konštatovať, že článok 14 nariadenia č. 1/2003 nevyžaduje, aby boli žiadosti žalobcov pripojené k tejto dokumentácii. Podľa článku 14 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 sa totiž oznámenie o zvolaní poradného výboru zasiela spolu so „súhrnným popisom prípadu, označením najdôležitejších dokumentov a predbežným návrhom rozhodnutia“. Výraz „označenie najdôležitejších dokumentov“ však nemôže znamenať, že Komisia musí predložiť poradnému výboru celú dokumentáciu, ku ktorej výmene došlo s dotknutými spoločnosťami.

92 Po tretie treba poznamenať, že Komisia predložila poradnému výboru list obsahujúci opis skutkového stavu z 3. júna 2015, ako aj odpoveď žalobkýň na uvedený list z 26. júna 2015. Treba teda uviesť, že žalobkyne mali možnosť jednak oboznámiť sa s najvýznamnejšími skutočnosťami, ktoré mala Komisia zohľadniť pri výpočte výšky pokuty, a jednak predložiť svoje pripomienky k týmto skutočnostiam uvedeným Komisiou. Tieto pripomienky boli navyše poskytnuté poradnému výboru.

93 Keďže však prvá žiadosť žalobkýň týkajúca sa zníženia sumy pokuty z dôvodu „osobitných okolností“, ktoré sú im vlastné v zmysle bodu 37 usmernení k metóde stanovovania pokút, bola podaná 26. februára 2015, teda oveľa skôr, než Komisia zaslala žalobkyniam opis skutkového stavu, žalobkyne nemôžu vytýkať Komisii, že tieto podklady neposkytla poradnému výboru. Hoci Komisia nezahrnula uvedené skutočnosti do opisu skutkového stavu, ani do zoznamu najdôležitejších dokumentov, žalobkyne totiž mali možnosť poukázať na význam týchto informácií pre výpočet výšky pokuty vo svojich pripomienkach z 26. júna 2015.

94 Okrem toho, keďže dôkazy predložené žalobkyňami v ich druhej žiadosti zo 14. septembra 2015 neobsahujú podstatné zmeny vo vzťahu k prvej žiadosti, pokiaľ ide o aktualizáciu už uvedených skutkových okolností, Komisia, ktorá nebola povinná znovu vypočuť žalobkyne pred prijatím napadnutého rozhodnutia, nebola ani povinná opätovne konzultovať poradný výbor (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. októbra 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, EU:C:2002:582, bod 118). Treba však uviesť, že Komisia 18. septembra 2015 opätovne uskutočnila neformálne stretnutie so žalobkyňami, na ktorom mali možnosť vyjadriť sa k novým skutočnostiam, a že v nadväznosti na to bol 15. októbra 2015 opäť konzultovaný poradný výbor. Komisia sa však domnievala, že tieto skutočnosti neboli rozhodujúce pre výpočet výšky pokuty uloženej žalobkyniam, čo bolo dôvodom, pre ktorý neboli oznámené poradnému výboru.

95 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Komisia neporušila zásadu riadnej správy vecí verejných z dôvodu, že nekonzultovala poradný výbor v súvislosti s osobitnými okolnosťami uvedenými žalobkyňami. Komisia bola totiž počas správneho konania obozretná, keďže po prvé vypočula žalobkyne a preskúmala ich pripomienky ešte predtým, ako poradný výbor vydal písomné stanovisko k návrhu rozhodnutia, a po druhé, predložila tomuto výboru najdôležitejšie informácie pre výpočet výšky pokuty podľa článku 14 ods. 3 nariadenia č. 1/2003.

96 Úvahy podobné tým, ktoré sú uvedené v bodoch 89 až 95 vyššie, sa uplatňujú aj na tvrdenia žalobkýň týkajúce sa konzultácie s kolégiom komisárov. V tejto súvislosti zo spisu vyplýva, že pred prijatím napadnutého rozhodnutia podstatné náležitosti návrhu rozhodnutia, teda tento návrh spolu s jeho prílohami, stanovisko poradného výboru a záverečná správa úradníka povereného vypočutím, boli predložené na konečné schválenie kolégiu komisárov.

[*omissis*]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora)

rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Hitachi-LG Data Storage, Inc. a Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc. znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.**

Gratsias Labucka Ulloa Rubio

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 12. júla 2019.

Podpisy